

Sàigòn, ngày 2 tháng 4 năm 1972

Đáo thị chơn hành quả đắc cao
Tránh tham tránh dục tình giao hảo
Chơn ngôn xuất khẩu phân tình lý
Trí giải thân hàn tránh khổ đau

Nơi nao cũng có sẵn tàu
Tây Phương trực chỉ nhiệm mầu tiến thân
Thiên đàng chẳng có xa gần
Ở nơi tâm khảm phải lần đến nơi
Ngày đêm vẫn có chẳng rời
Tùy nơi hành giả thuật lời giả chơn
Chung quy sớm tối quy hườn
Xét mình chơn pháp chớ sờn chớ phai
Chớ nên ỷ lại nơi thầy
Làm sao biết được thân này là hơn
Chuyện đời ô trược tháp đờn
Dạy cho quên nghĩa tầm sơn học thầy
Núi kia vẫn sống hằng ngày
Vấn lo thanh tịnh biểu bày hóa sanh
Vậy ai là kẻ thừa hành?
Chủ nhơn núi đó giải rành cho mình
Núi kia tự đáp là mình
Âm thính chẳng có, có tình là ta
Vạn sinh danh pháp cũng là
Vô Vi không động chung hòa lãnh danh
Tiền căn hậu quả tạo thành
Nơi người trợ nghiệp tự hành sửa sai
Muốn cho sớm ngộ thiên đài
Chính ngài phải sửa xét ngài thắp cao.

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên